

C-159/90 Society for the Protection of Unborn Children v. S. Grogan i inni [1991] ECR I-4685.

W sprawie C-159/90 SPUC przeciwko Grogan¹⁵ ETS nie narzucił ani standardu irlandzkiego innym państwom, ani nie stwierdził, że surowe, antyaborcyjne prawo Irlandii jest sprzeczne z prawem wspólnotowym. ETS uniknął rozstrzygnięcia w tak wrażliwym przedmiocie. Gdyby przyjął podejście maksymalistyczne, godząc się ze stanowiskiem Irlandii, standardem wspólnotowym byłby zakaz aborcji. Trybunał narzuciłby w ten sposób innym państwom dopuszczającym w pewnych przypadkach aborcję wysoki standard, prowadziłoby to do dyktatu konstytucji jednego państwa wobec innych (zakaz aborcji uregulowany był w konstytucji irlandzkiej), a w konsekwencji do konfliktów politycznych. Przeciwno maksymalistycznemu podejściu przemawia także i to, że przechylenie szali na korzyść interesu jednostki (ochrony jej prawa), a więc przyjmowanie ciągle najwyższego standardu ochrony coraz bardziej ograniczałoby interes ogólny, prowadziłyoby to do minimalistycznego podejścia do „rządu wspólnotowego”, godziłoby we Wspólnotę jako jedność w imię realizacji wspólnych celów. Z kolei, gdyby standard miał być określany tylko przez wspólne tradycje konstytucyjne, standard byłby zaniżony i nie mógłby się rozwijać adekwatnie do warunków określonych w konkretnym momencie we WE/UE. ETS odwołuje się do ogólnego interesu WE – a nie do skumulowanego interesu państw członkowskich, bada cel środka i cele WE, interesy i prawa zainteresowanych podmiotów, proporcjonalność środka itp. Istnienie wspólnych poglądów państw członkowskich nie jest ani warunkiem wstępnym, ani podstawowym warunkiem ochrony. Jeżeli istniałyby wspólne opinie – wspólny standard – to może on być standardem WE; jeżeli nie ma wspólnych opinii, trzeba wówczas wyważyć wchodzące w grę interesy – np. poszanowania prawa fundamentalnego i swobody przepływu¹⁶.